

37911 - Эътикофи зан дар хонааш дуруст нест

савол

Оё барои зан ҷоиз аст, ки дар хона эътикоф бинишинад? Чӣ бояд кард, агар ба пухтани хӯрок эҳтиёҷ пайдо шавад?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Эътикоф танҳо дар масҷид дуруст аст, зеро Аллоҳ таъоло мефармояд:

وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ البقرة/187

"Ва дар ҳоле, ки дар масҷидҳо ба эътикоф нишаста бошед, бо ҳамсаронатон ҳамбистар нашавед". (Сураи Бақара: 187).

Дар ин масъала мардону занон яксонанд.

Ибни Қудома (раҳмати Аллоҳ бар ӯ бод) дар китоби "Ал-Муғнӣ" (4/464) гуфтааст:

Зан метавонад дар ҳар масҷиде ба эътикоф бинишинад ва шарт нест, ки дар он масҷид намози ҷамоат баргузор шавад, зеро ҷамоат бар зан воҷиб нест. Шофей низ ҳамин тавр гуфтааст.

Барои ӯ ҷоиз нест, ки дар хонааш эътикоф бинишинад, зеро Аллоҳ таъоло мефармояд:

وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ

"Ва дар ҳоле, ки дар масҷидҳо ба эътикоф нишаста бошед".

Зеро занони паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) аз ӯ барои эътикоф дар масҷид иҷоза хостанд ва ӯ низ ба онҳо иҷоза дод. Поёни сухан.

Навави дар "Ал-Маҷмуъ" (6/480) гуфтааст:

Эътикофи марду зан дуруст нест, магар дар масҷид. Поёни сухан.

Ин дидгоҳест, ки Шайх Ибни Усаймин онро дар китоби "Ашшарҳу-л-мумтиъ" (6/513) ихтиёр кардааст.

Аллоҳ донотар аст.